
Oláh András

A MEGTORPANT IDŐ

azon a télen halt meg a Dráviczki fiú is
 felakasztotta magát egy goromba pillanatban
 – lábainál a háromkerekű kézi hajtású rokkantbicikli
 színevesztett pulóver volt rajta kék cájgnadrág
 s egy ormótlan fekete bakancs
 konyhaasztalán a csonttá száradt
 kenyérdarab hangyák nagyáruháza lett
 a cigarettásdoboz is ott hevert de azt elkerülték
 a rovarok pedig maradt még benne pár szál füstölnivaló
 micsoda pazarlás! hová siethetett ennyire?
 gyerekkoromban gyakran láttam a városban
 magabiztosan manőverezett a járművek között
 mindig derűsnek tűnt – de mostanra nyűg lett:
 teherként nehezedő plusz adminisztráció
 eltemette hát örökre a sérülékeny éveket
 s hogy mit vitt magával – jutott-e legalább
 egy percnyi öröm a megkönnyebbülés mellé –
 azt a falra akasztott képről sápadt-komorán
 figyelő édesanyja tudná csak megmondani

FEJFÁKBÓL TITKOT

mostanság a halál vesz körül –
 egyre-másra jönnek a hírek: elment
 ez is az is – élhettek volna még:
 némelyükkel nemrég találkoztam
 van akivel pár hete másukkal ősszel
 Berekfürdőn a sűrűn párálló termálban
 s volt akit épp hívni akartam
 hogy megtudjam mi van vele – – –
 mintha szétszednék körülöttem a világot
 ziláltan lapulnak hozzám a múlt képei
 van köztük döbbenetes-kérges van röhejes
 van szívszorítón fájó van leckének való
 van lángként lobbanó messze fénylő
 van fojtogatón néma – de marad-e szív

hogy e sok végső átültetést kibírja
a temetők életben tartják az emlékeket
ott kibontható minden titok
hisz a koporsók mint megannyi elvetett
mag kikelnek: mert köveket nemzünk
és mécseseket – gránit fejfákkal
védekezünk a felejtés ellen

Birtalan Ferenc

EZERKILENC SZÁZHÁTBAN

százöt évvel ezelőtt mikor megszületett
Suba Anna és László Ferenc második lánya
Anna anyánk
a meteorológiai feljegyzések
valószínűleg megerősítenék
július tizenkilencedikén
protokoll szerinti oroszlánsörényes nyár volt

két háború után
július huszonötödikén
öt óra előtt öt perccel
benne vészelve át az ostromot
a Gizella Kórházban életet adott nekem
addigra béke volt
protokoll szerinti oroszlánsörényes nyár
a tizedik kerületi anyakönyv szerint
vall. ref. megjegyzéssel Ferencé lettem

megtapadva a jelenlétben
kiegyenesedtek a görbe lábak
a jóslatok ellenére éltem
kapva az anyámmal-egy jegyet
oroszlánsörényes nyárét

így érek a júliusi csöndbe
százöt év után
fölsír anyánk
s rejtőzünk benne mindahányan
reményként
az irgalmatlanul messzi nyárban